

jest důkazem úmyslu zákonodárcova, že jednání nebo projevy daly se ve formě přizpůsobené důležitosti věci, by nemohly vzniknouti pochybnosti o jiném úmyslu jednajícího nebo projevujícího orgánu státního. Srv. rozh. čís. 7984 sb. n. s. Dosavadní výplata důchodu může býti proto pokládána jen za konkludentní čin, jenž nezaložil převzetí rozsudečného závazku vzniklého proti bývalému státu rakouskému žalovaným státem.

Čís. 8429.

Převzal-li kupitel bez výhrady knihovní dluh na srážku z kupní ceny, převzal prodatelův závazek jako osobní dlužník. Souhlas věřitelův s převzetím dluhu jest spatřovati v tom, že poskytl kupiteli slevu.

(Rozh. ze dne 2. listopadu 1928, Rv I 616/28.)

Žalovaný převzal při koupi nemovitosti od Č-a na srážku kupní ceny žalobcovu knihovní pohledávku 50.000 Kč. Po koupi dohodl se žalovaný se zástupcem žalobcovým o splacení pohledávky v ten rozum, že žalobce přijme na onu pohledávku k úplnému vyrovnání 35.000 Kč v případě, že tato část bude co nejdříve zaplacená. Ježto žalovaný tento závazek neplnil, domáhal se žalobce na něm jako na osobním dlužníku zaplacení 50.000 Kč. Procesní soud první stolice žalobu zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Podle odstavce II. tržové smlouvy převzal žalovaný bez výhrady knihovní pohledávku Marie B-ové ve výši 50.000 Kč zajištěnou na koupené nemovitosti na srážku z kupní ceny, čemuž nelze podle způsobu poctivého obchodování (§ 914 obč. zák.) rozuměti jinak, nežli že přijímá dluh ten tak, by dosavadní dlužník byl ho zcela sprostěn a že přebírá závazek prodatelův bez omezení na hypotéku, kterou od něho koupil. Pro mínění, že tímto převzetím jest rozuměti jen převzetí hypotekárního závazku, není ve spisech opory. Takové převzetí dluhu děje se pravidelně ve prospěch kupitele, by nemusel celou kupní cenu hotově vyplatiti. Kdyby ji vyplatil, zaplatil by prodatel dluh z kupní ceny a byl by prost dluhu vůbec. Nelze seznati, proč by kupitel, jenž dluh převzal na srážku z kupní ceny, měl býti dluhu prost a ponechati si část kupní ceny určenou na jeho úhradu. Žalovaný zajisté na věc nahlížel, když jednal s T-em jako zástupcem žalobkyně o slevě, z čehož se dá souditi, že se pokládal za osobního dlužníka, jenž převzal dluh (nikoli plnění) od dřívějšího dlužníka a jest povinen zaplatiti jej věřiteli. Proto domáhal se slevy ve svůj prospěch. Žalovaný neslibil prodateli, že obstará plnění jeho věřiteli (převzetí plnění) ve smyslu § 1404 obč. zák., nýbrž smluvně

převzal jeho dluh podle § 1405 obč. zák., pokud se týče § 1408 obč. zák. S tohoto hlediska posuzuje také odvolací soud sporný případ. Podle § 1405 obč. zák. vstupuje přejímatel dluhu na místo původního dlužníka, svolí-li k tomu věřitel. Dokud není dán souhlas, ručí přejímatel jako při převzetí splnění (§ 1404 obč. zák.). Odvolací soud právem vyslovil, že do souhlasu ručil žalovaný důsledkem svého závazku z tržové smlouvy za to, že žalobkyně jako věřitelka naň nedokročí (§ 1404 obč. zák.). To dovolatel přehlíží, vycházejí z mylného názoru, že se žalovaný v tržové smlouvě původnímu dlužníku zavázal jen k tomu, že obstará plnění jeho věřiteli. Nešlo o převzetí splnění žalovaným, nýbrž o převzetí dluhu, při němž vstup přejímatele na místo původního dlužníka závisí na souhlasu věřitelovu. Souhlas ten byl dán plnomocníkem žalobkyně T-em, jenž jednal se žalovaným o zaplacení dluhu a uzavřel s ním dohodu, že žalobkyně přijme na svou pohledávku 50.000 Kč k úplnému vyrovnání 35.000 Kč v případě, že tato částka bude co nejdříve zaplacená.

Čís. 8430.

Pozemková reforma.

Státní pozemkový úřad není příslušným rozhodovati o zvýšení zaopatřovacích požitků podle zákona ze dne 18. března 1921, čís. 130 sb. z. a n. Nejde o rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, nýbrž jen o údaj účastníka, ohlásil-li Státní pozemkový úřad nárok pensistů v určité výši k rozvrhu přejímací ceny. Pokud jest navrhuje poukázati na pořad práva. Je-li Státní pozemkový úřad oprávněn, by uplatňoval za někoho nárok v rozvrhovém řízení, jest oprávněn zastupovati ho i v incidenci, jež jest nutnou součástí rozvrhového řízení.

Při rozvrhu přejímací ceny nelze kapitalisovati podle zásad pojistné matematiky.

(Rozh. ze dne 2. listopadu 1928, R II 318/28.)

Rozvrhuje přejímací cenu za zabraný majetek přikázal soud první stolice zaměstnancům na zabraném majetku uhražovací jistinu a poukázal vlastníka s odporem na pořad práva. Rekursní soud k rekursu vlastníka napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů a uložil soudu první stolice, by, doplně řízení, znovu rozhodl.

Důvody:

Proti zaopatřovacím požitkům (pensím a darům z milosti) přihlášeným Státním pozemkovým úřadem namítal vlastník velkostatku kromě nedostatku oprávnění Státního pozemkového úřadu k zastupování těchto nároků, kteráž otázka, byvši rozřešena již rozhodnutím čís. 7964 sb. n. s., stala se zde, ana se dovolací stížnost řešení tomu podrobuje, bez-